

РЕШЕНИЕ

№ 3775

гр. София, 08.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2570** по описа за **2023** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК], чрез процесуалния си представител юрисконсулт З., срещу решение № 596/06.02.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 8924/2022 г. на СРС, 105 състав, с което е потвърдено НП № С-59-ДНСК-85/08.06.2022 г., издадено от заместник-началника на ДНСК, с което на касатора, на основание чл. 237, ал. 1, т. 1 ЗУТ е наложена имуществена санкция в размер на 5 000, лв. за нарушение на чл. 148, ал. 1 ЗУТ.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на въззивното решение поради постановяването му в нарушение на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила и необоснованост. Сочи, че нито в хода на административнонаказателното, нито в хода на съдебното производство е установено по безспорен начин дали извършените действия са осъществени при наличието на съществуваща електропреносна мрежа, в обхвата на която попада и въпросното трасе, за която са възникнали и сервитутни права по Закона за енергетиката, както и дали е налице извършена само подмяна на съществуващи електрически стълбове по реда на чл. 151 ЗУТ посредством текущ ремонт, или се касае за изцяло нов строеж. Изтъква нарушаване на принципа на съразмерност, тъй като с евентуалното премахване на

електрическите стълбове се засягат права и законни интереси на потребителите на електрическа енергия. Аргументира необоснованост с мотив, че на стр. 4 от обжалваното решение съдът приема, че жалбата, разгледана по същество, е основателна. Твърди, че не са установени по безспорен начин датата и мястото на извършване на нарушението. Твърди още необсъждане от страна на АНО на подаденото в срок възражение. Оспорва качеството „възложител“ и „строител“ на касатора. Не на последно място, изтъква липса на мотиви досежно вината на касатора. Алтернативно, счита случая за маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП. Претендира разноси за две инстанции. В съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Ответникът – заместник-началника на ДНСК, не се представлява и не взема становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Д., който дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, IX касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

При извършена на място проверка на 04.10.2021 г., служители на РДНСК С. установили, че пред оградения с телена ограда имот с идентификатор 41010.4479.2060 (на ъгъла на [улица]и [улица]) и в ъгъла на имот с идентификатор 41010.4479.2059 по [улица], [населено място], район „Нови Искър, СО, са изградени два броя стоманобетонни стълба, без изтеглена между тях към момента кабелна мрежа. В имот с идентификатор 41010.4479.2060 има съществуващ стълб НН, свързан с електропреносната мрежа.

За извършената проверка е съставен констативен протокол от 04.10.2021 г., към който е приложен снимков материал.

При повторна проверка на 18.10.2021 г. на същото място е констатирано, че между двата стълба, констатирани при предходната проверка, вече има изтеглена между тях и до съществуващ мачтов трафопост кабелна мрежа НН, като на единия от стълбовете в ъгъла на имот с идентификатор 41010.4479.2059 по [улица]е монтирано електроразпределително табло. Към момента на проверката кабелната мрежа и електроразпределителното табло са премахнати от стълба в имот с идентификатор 41010.4479.2060, но стълбът не е премахнат.

Съставен е констативен протокол от 18.10.2021 г., към който е приложен снимков материал.

Служителите на РДНСК са извършили проверка и са установили, че дружеството - касатор не разполага с необходимите книжа, даващи му право да извърши строежа – одобрени проекти, издадено разрешение за строеж, протокол за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво.

Констатациите от проверката са обективирани в Констативен акт № С21-2889 от 20.10.2021 г., съставен в отсъствие на представител на възложителя и собственик на строежа „ЧЕЗ Разпределение България“ АД /сега „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД/. В констативния акт е посочено, че извършените от дружеството действия представляват изместване на кабелна мрежа НН от съществуващия в имот с идентификатор 41010.4479.2060 стълб чрез изграждане на нови стълбове и нова

въздушна мрежа. Строежът е квалифициран като III-та категория, съгласно чл. 13, ал. 2 от Наредба № 1/30.07.2003 г. за номенклатурата на видовете строежи.

Констативният акт е съобщен чрез изпращане на писмо изх. № С21-2889-01-394/26.10.2021 г.

Въз основа на съставения констативен акт е издадена Заповед № ДК-2-С-8/11.11.2021 г. на началника на РДНСК С., с която, на основание чл. 225, ал. 1 ЗУТ, е наредено премахването на незаконния строеж.

Във връзка с констатираното, до дружеството е изпратена покана да се яви в сградата на РДНСК за съставяне и връчване на АУАН. В присъствие на представител на дружеството и на двама свидетели е съставен АУАН № С-59 от 22.12.2021 г. АУАН е предявен и връчен на представителя на дружеството на датата на съставянето му, като е подписан без възражения.

В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН е депозирано писмено възражение. Доводите, изложени в него, са обсъдени от административния орган и приети за неоснователни, предвид непредставянето на строителни книжа.

На основание съставения АУАН, заместник-началникът на ДНСК е издал НП № С-59-ДНСК-85/08.06.2022 г., с което на касатора, на основание чл. 237, ал. 1, т. 1 ЗУТ е наложена имуществена санкция в размер на 5000,00 лв. за нарушение на чл. 148, ал. 1 ЗУТ.

НП е връчено на представител на дружеството на 17.06.2022 г. срещу подпис.

По делото е представена заповед № РД-13-055/08.02.2022 г., с която началникът на ДНСК е оправомощил заместник-началника на ДНСК – арх. Д. П., да издава НП за нарушения, подлежащи на глоби и имуществени санкции за всички категории строежи, респ. предупреждения по чл. 28 ЗАНН или резолюции за прекратяване на административнонаказателни производства.

С разпоредбата на чл. 238, ал. 2, т. 2 ЗУТ на служителите на ДНСК е предоставено правомощието да съставят АУАН за нарушения по ЗУТ.

За изясняване на фактичката обстановка, СРС е събрал и гласни доказателства, като е разпитал актосъставителя.

Съобразявайки така описаната фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение № 596/06.02.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 8924/2022 г., с което е потвърдил НП № С-59-ДНСК-85/08.06.2022 г., издадено от заместник-началника на ДНСК, с което на касатора, на основание чл. 237, ал. 1, т. 1 ЗУТ е наложена имуществена санкция в размер на 5 000, лв. за нарушение на чл. 148, ал. 1 ЗУТ.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК.

При така установените факти, настоящият съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение № 596/06.02.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 8924/2022 г. на СРС, 105 състав, с което е потвърдено НП № С-59-ДНСК-85/08.06.2022 г., издадено от заместник-началника на ДНСК, с което на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, сега „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД, на основание чл. 237, ал. 1, т. 1 ЗУТ е наложена имуществена санкция в размер на 5 000, лв. за нарушение на чл. 148 ал. 1 ЗУТ.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение правилно.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД, допустима жалба.

АУАН е издаден от компетентен орган – длъжностно лице при ДНСК, а НП от заместник-началника на ДНСК, надлежно оправомощен със заповед № РД-13-055/08.02.2022 г. на началника на ДНСК за издаване на съответните актове, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалният ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание – чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителят по съответния за това ред, посочен е издателят на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН, и издаденото въз основа на него НП, са издадени при спазване на процесуалните правила. В АУАН и НП са описани основните и съществени обстоятелства, свързани с нарушението, като се съдържат всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, че да може жалбоподателят да разбере какво е нарушил. В мотивите към решението е направено изложение на установените по делото фактически обстоятелства и на следващите от тях правни изводи.

Районният съд е изследвал подробно всички релевантни за спора обстоятелства, като е изложил

пространни и задълбочени мотиви. Съдът подробно е обсъдил възраженията в жалбата, с която е бил сезиран, и аргументирано ги е преценил като неоснователни. Изложените мотиви и направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия касационен състав, който, на основание чл. 221, ал. 2, изр. второ, пр. последно АПК, препраща към тях.

Правилна е преценката на въззивния съд, че „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД е осъществило от обективна страна състава на нарушението по чл. 237, ал. 1, т. 1 ЗУТ.

Правилен е изводът, че обектът – предмет на административното производство, представлява строеж по смисъла на §5, т. 38 от ДР на ЗУТ, който е от трета категория съгласно чл. 137, ал. 1, т. 3, б. „б“ ЗУТ и за който се изисква разрешение за строеж и одобрен проект. В случая такива не са представени, поради което, съгласно легалното определение на чл. 225, ал. 2, т. 3 ЗУТ, строежът е незаконен.

Възраженията на касатора, че извършените строителни дейности представляват текущ ремонт и разрешение за строеж не се изисква, правилно са приети от въззивния съд за неоснователни. Извършените няколко последователни проверки от контролните органи, чиито констатации не са опровергвани нито в хода на административнонаказателното, нито в хода на съдебното производство, установяват първоначалното разположение на проводите и на техническите съоръжения, както и обстоятелството, че с изграждането на два броя нови стълбове и прокарване на нови проводи, е извършена промяна на трасето на електропреносната мрежа. Поради това въззивният съд правилно приема, че извършените строителни дейности не представляват текущ ремонт по смисъла на чл. 151, ал. 1, т. 2 ЗУТ. Изложеното се установява безпротиворечиво от събраните писмени доказателства. В тази връзка, съдът е изпълнил задължението си за изясняване на обективната истина чрез приобщаването на допустими и относими доказателства. Назначаването на съдебно-техническа експертиза, каквото възражение е въведено за първи път с касационната жалба, не би могло да допринесе за разкриване на обективната истина.

Неоснователно е и възражението на касатора за нарушаване принципа на съразмерност, установен в чл. 6 АПК. В случая, засягането на правата и интересите на касатора е предвидено в закона, насочено е към постигане на легитимна цел и е пропорционално. Целта на ЗУТ като специален закон за контрол върху строителството и въведената с него нетърпимост към незаконното строителство обвързва контролния орган със задължението да разпорежи премахването на незаконния строеж, от което следва, че тази законова цел не би могла да бъде постигната по друг, по-благоприятен за извършителя начин. Административнонаказателната му отговорност е ангажирана при баланс на обществения и частен интерес.

Не се споделят и доводите на касатора за необоснованост на съдебното решение, аргументирани с мотив, че на стр. 4 от него съдът приема жалбата за основателна. Според настоящия касационен състав, налице е техническа грешка, която не внася съмнение във формираната и изразена воля на съда. Волята на съда, обективирана в диспозитива на съдебното решение, е ясно изразена и се базира на събраните по делото доказателства, обсъдени в мотивите на решението. За пълнота, следва да се отбележи, че необосноваността не фигурира сред касационните основания по чл. 348 НПК, приложими в настоящия случай.

Преценката на въззивния съд, че датата и мястото на извършване на нарушението са посочени точно и в АУАН, и в НП, също е правилна и се споделя от настоящия състав. Последните са определени въз основа на констативен протокол от 04.10.2021 г. и констативен протокол от 18.10.2021 г. на РДНСК С.. От касатора не са представени доказателства, опровергаващи констатациите в посочените протоколи, поради което бланкетното възражение в тази насока също е неоснователно.

Неоснователни са и твърденията за необсъждане от страна на АНО на подаденото срещу АУАН възражение. Видно от процесното НП, АНО е разгледал входящото в законоустановения срок писмено възражение № С21-2889-09-135/29.12.2021 г., което е счел за неоснователно поради непредставяне на доказателства, оборващи изложеното в АУАН, а именно поради непредставяне на строителни книжа. Възприетата от въззивния съд обстановка, при която е извършено нарушението, кореспондира с фактическите установявания в АУАН и събраните доказателства. Въпреки че констатациите в АУАН не притежават обвързваща съда доказателствена

сила (по арг. от чл. 14, ал. 2 НПК), актът представлява официален удостоверителен документ (писмено доказателствено средство – чл. 127 НПК) и в това си качество – доказателствен източник за фактите от предмета на доказване. Твърденията на касатора, с които отрича административното нарушение, са негова защитна теза и не са достатъчни да разколебаят убедителността на установяванията в АУАН. При осигурено право на защита в производството и пред АНО, и пред СРС, адресатът на НП не е ангажирал доказателства, пораждащи съмнение за разминаване между описаната в акта обстановка и действителната такава.

Не на последно място, решаващият съд подробно е обсъдил възраженията относно авторството на деянието, вината на нарушителя и наличието на предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН, поради което настоящата касационна инстанция споделя мотивите на СРС, изложени по отношение на тях и на основание чл. 221, ал. 2 АПК препраща към тях, като не намира за нужно да ги преповтаря.

С оглед гореизложеното, обжалваното решение не страда от пороците, визирани в касационната жалба, както и от такива, за които касационната инстанция следи служебно. Поради това, то следва да бъде оставено в сила.

По разноските:

При този изход на спора, на касатора не се дължат разноски.

Ответникът не претендира такива, поради което и не следва да му се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, IX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 596 от 06.02.2023 г. на СРС, НО, 105 състав, по н.а.х.д. № 8924/2022 .

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.